

DOĞRULUK GÜZEL BİR ERDEMDİR

On bir yaşındaydı ve New Hampshire gölünün ortasındaki adadaki evlerinde ne zaman eline bir fırsat geçse hemen balığa giderdi.

Levrek avı yasağının kalkmasından bir gün önce, babasıyla akşamın ilk saatlerinde küçük güneş balıklarından yakaladı. Sonra oltasına yem takıp, oltayı fırlatma talimi yaptı.

Yem suya değdiği zaman gün batımında suda altın haleleler oluşturmuş, daha sonra gölün üzerinde ay doğmuştu. Oltasının hızla çekildiğini hissedince, oltaya büyük bir balık geldiğini anladı. Babası oğlunun balığı çekişini hayranlıkla izledi.

Çocuk sonunda yorgun düşen balığı sudan çıkardı. O güne kadar gördüğü en büyük balıktı, bir levrek; ama av yasağının kalkmasına sadece saatler kalmıştı.

Baba oğul güzelim balığa baktılar, pulları ay ışığında ıslıl ıslıl parlıyordu. Babası bir kibrit yakıp saatine baktı. Saat on olmuştu. Av yasağının bitmesine daha iki saat vardı.

Önce balığa, sonra oğluna baktı.

"Suya geri bırakman gerekiyor, oğlum," dedi.

"Baba!" diye itiraz etti çocuk ağlamaklı bir sesle.

"Başka balıklar da var," dedi babası.

"Ama hiçbiri bunun kadar büyük değil!" dedi çocuk.

Göle şöyle bir göz attı. Gölde hiçbir balıkçı teknesi yoktu. Babasının yüzüne baktı bu kez. Kendilerini hiç kimsenin görmemiş olmasına, kimsenin ne balığı yakaladıklarını bilmesinin olanaksız olmasına karşın, babasının sesinden bu konuda hiçbir ödün vermeyeceğini anlamıştı.

Oltanın ucunu balığın ağzından çekti ve balığı gölün karanlık sularına bıraktı. Balık suya düşer düşmez, şöyle bir çırpındı ve gözden kayboldu.

Çocuk bir daha bu kadar büyük bir balık tutamayacağından emindi.

Bu olay bundan tam otuz dört yıl önce oldu. Bugün o ocuk New York City'nin ünlü mimarlarındandır. Babasının küçük evi hl o adadadır. Oğlunu ve kızlarını hl o adadaki küçük eve balık tutmaya götürür.

ocuk haklıydı. Bir daha o kadar büyük bir balık tutamadı.

Fakat değerler konusunda bir ikilem yaşadığı zaman hep o balığı gözünün önüne getirirdi.

Babasından öğrendiği gibi değerler doğru ile yanlışın ne olduğu konusunda çok basit bir konudur. Güç olan yalnızca değerlerin uygulanabilmesidir.

Birileri görmediği zaman da doğru olanı yapabiliyor muyuz? Evet, kklğmzde bizlere balığı suya geri bırakmak ğretilseydi, doğru olanı yapabilirdik. Çünkü gerçeğin ve doğrunun ne olduğunu öğrenmiş olurduk.

Doğru olanı yapma kararı belleklerimizdeki canlılığını hiçbir zaman yitirmez. Bu anıyı dostlarımıza ve torunlarımıza gğsmz kabara kabara anlatırız.

Fırsatlardan yararlanmak değil, doğru olanı yapmaktır önemli olan